

Азъ победихъ лъжцитѣ, хулницитѣ, лукавитѣ хитрости“. Между българчетата и гърчетата се появили омрази, крамоли и боища. Любенъ взелъ страната на братята си българчета и се сражавалъ съ гръцкитѣ си другарисъученици.

Ала най-подиръ на Любена дотегнали гръцкитѣ за-
качки и хули, та напустналъ гимназиона.

Въ Русия на учение

Макаръ да билъ измжчванъ въ Пловдивъ, Любенъ намиралъ свободно време и прочелъ много сръбски и руски книги. Породила се въ него мисль да иде на учение въ Русия.

Майка му, Недѣля Доганска, го насърдила и бащата се съгласилъ. Така Любенъ заминалъ къмъ Цариградъ, бавилъ се тамъ около една година като писаръ въ една търговска кантора, а въ края на 1857 г. Любенъ, вече 20 годишенъ момъкъ, се качилъ на руски параходъ и стигналъ въ Одеса, а оттамъ въ Москва.

Въ Москва Любенъ Каравеловъ се запозналъ съ много българци, отишли въ Русия по търговия и за учение. Любенъ искалъ да се учи, но понеже нѣмалъ за вършено гимназиално образование, той се записалъ нере-

Любенъ Каравеловъ въ Москва